

— То вже з ними так зле?

— Та доктор каже, що може не діждуть завтрашньої диини.

— Ну, то значить ся, з ними вже дуже зле!

Гоноре надумав ся. Хотів звести розмову на свою просьбу. А що нічого більше не приходило йому на гадку, тому промовив в одній хвилині:

— Кілько ви хотіли би за се, як би сиділи при ній аж до кінця? — А знаєте, що я не богач. Я не мав навіть за що слуги у себе держати, а через надмірну працю мати занедужала. Працювала она за десятьох, мимо того, що має вже дев'ятьдесять два роки.

Рапетова відповіла поважно, та поволи: є дві ціни: сорок су за день, а три франки за ніч для богатих; а двацять су за день і сорок за ніч для бідійших. Ви будете платити мені двацять і сорок.

Гоиоре задумав ся. Він знав добре, що його мати є витревала та сильна, тому думав, що боротьба між житем, а смертю могла би проволікати ся у неї яких вісім днів проти осуду лікарів.

Він заявив рішучо:

— Ні! Я хочу, щоби ви мені сказали ціну за все аж до кінця. Доктор і так сказав, що стара довго не потягнє. Коли так буде, то ваша користь, а моя страта. А коли поже довше, то буде моя користь, а ваша страта.

Рапетова споглянула здивована на него.